

5.8 Door welke oorzaken viel het Karolingische rijk uiteen?

Een keizer met allure

Karel de Grote deed heel erg zijn best om te lijken op de romeinse koningen en byzantijnse keizers. Hij zorgde ervoor dat de wetten van de volken waar hij de baas over was ook netjes opgeschreven werden en maakte ook zelf nieuwe wetten. Hij probeerde ook het land te verbeteren, door mensen het land in te sturen die de rechters en de bestuurders controleerden. Deze mensen heetten zendgraven. Om ervoor te zorgen dat hij het meeste wist haalde hij de beste geleerden uit heel Europa naar zijn palts. Dat was zijn paleis in Aken. Toen was alles dus nog goed.

Het rijk valt uiteen

1. Karel de Grote had dus heel veel moeite gedaan om er een goed en groot rijk van te maken. Toen hij doodging, nam zijn zoon Lodewijk de Vrome het over. Lodewijk had meerdere zonen die steeds ruzie maakten met elkaar over wie wat zou krijgen. Toen Lodewijk uiteindelijk doodging verdeelden ze het rijk in drie stukken: Karel de Kale kreeg het West-Frankische Rijk, Lodewijk de Duitser het Oost-Frankische Rijk. De oudste zoon Lotharius kreeg het middelste stuk: het Middenrijk. Lotharius werd ook de keizer. Ze legden dit vast in het verdrag van Verdun in 843. Maar Karel en Lodewijk luisterden helemaal niet naar Lotharius en het deel van Lotharius viel steeds verder uit elkaar. De andere 2 rijken namen er toen allebei een stuk bij, maar de koningen van deze rijken waren toen al geen Karolingen meer.

Nieuwe invallen

2. De rijken werden overgenomen door de Noormannen. Dat was een volk uit Scandinavië dat heel goed ook kon varen. Ze veroverden zo de hele kust van West-Europa. En de Karolingse koningen konden er eigenlijk niets tegen beginnen. Er kwamen nieuwe koningen, gekozen door het volk en de Noormannen mengde zich toen met de bevolking van de veroverde landen. Ze werden ook christen.

Groeiende Chaos

3. De nieuwe gekozen koningen hadden niet zoveel macht als Karel de Grote ooit had. Dat kwam omdat het land zo groot was dat ze het in kleinere stukken hadden opgedeeld en hertogen bestuurden die kleinere stukken land. De hertogen kregen betaald met leenland. Dat leenland gaven ze gewoon door aan hun kinderen. Daardoor was al heel snel niet meer duidelijk wie welk stuk land geleend had. In het jaar 1000 was er eigenlijk geen groot keizerrijk meer, maar allemaal kleine stukjes land waar een hertog de baas was.

Het kasteel

4. De hertogen van de landen wilden zelf ook vaak rijker worden. Daarom gingen ze plunderen en roven. Ze deden dat vanuit hun eigen kasteel. Dat waren eigenlijk grote boerderijen. Op het kasteel waren de hertogen en hun roofridders veilig. De kasteelheren werden zo steeds rijker en het grote rijk steeds minder sterk.